

به اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

اعلامیه

لیدن، 11 ی جنور 2009

کارنامه حکومت کرزی در ساحة عدالت انتقالی

با وصف آنکه کمیسیون "مستقل" انتخابات هنوز به طفره رفتن های خود از تعیین تاریخ انتخابات ریاست جمهوری خاتمه نداده و افواهایی در مورد امکانات تمدید غیرقانونی قدرت موجود است، دوره ریاست جمهوری آقای کرزی قانوناً به ختم خویش نزدیک میشود و جا دارد که یک نظر اجمالی به عملکرد حکومت کرزی در ساحة عدالت انتقالی بیان داریم. کمیته حقوق بشر فارو بحیث یکی از سازمانهای فعال درین ساحة میخوهد آقای کرزی را در برابر آیینة تمام نما قرار بدهد تا موصوف قیل از ترک کرسی ریاست جمهوری بداند که ترفندهایش از دید قربانیان جنایات سه دهة گذشته پنهان نموده است و باید خود را برای شنیدن قضاوت بیرحمانة تاریخ نیز آماده سازد.

موافقتنامه بن که در غیاب مردم افغانستان به ابتکار خارجیها و اشتراک عناصر و گروه های متهم و موجودیت عده محدودی از طرفداران شاه سابق ایجاد گردید برای امضا کنندگان مکلفیتی را در ساحة تطبیق عدالت انتقالی پیشبینی نکرد. در حالیکه پذیرش جرایم گذشته و همکاری در تطبیق عدالت انتقالی اصولاً جزء حتمی هر توافقنامه صلح در عصر ما میباشد. بخصوص اعضاء مؤسسه ملل متحد درین رابطه غیر قابل فهم است. یگانه تذکر غیر مستقیم به ضرورت عدالت پیشبینی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در موافقتنامه ها بود. نقش این کمیسیون در راه اندازی نظرخواهی از مردم افغانستان در رابطه با چگونگی برخورد با متهمین جنایات گذشته که نتیجه آن "فریاد مردم برای عدالت" است قابل توجه میباشد. کمیسیون توانست گزارش مذکور را بعد از دستکاری های متعدد و اتلاف وقت ناشی از فشار متهمین حکومتی در جنوری 2005 انتشار دهد و تا حدودی در گشودن باب عدالت انتقالی نقش ایفا کند. مردم خواستار تطبیق عدالت شدند و بدین ترتیب به حکومت دست آزاد دادند تا به تطبیق عدالت بپردازد. آقای کرزی در عمل عدم اعتقاد خود را به نیروی مردم افغانستان و بی علاقگی خود را به خواستهای آنها، که عدالتخواهی بخشی ازین خواستها میباشد، ثابت ساخت. حتی تطبیق "برنامه صلح، عدالت و مصالحه" که تحت فشار بین المللی ایجادولی به خاطر رضای متهمین دولتی سازشکارانه ترین و محافظه کارانه ترین شکل عدالت انتقالی را در دسمبر سال 2006 به نمایش گذاشت، برای حکومت کرزی که در عمل جانبدار متهمین است، ناممکن بود. یکسال بعد، در ختم تماشای فلم قربانیان، در گرد همایی جامعه مدنی، کرزی گریست و اظهار داشت که توانایی به محاکمه کشانیدن متهمین به جنایات گذشته را ندارد. یگانه گام برداشته شده توسط حکومت کرزی درین راستا عبارتست از تعیین دهم دسمبر بحیث روز قربانیان در افغانستان. حتی انتخاب این روز نیز توسط متهمین درباری صورت گرفته و بیشتر کرنش به متهمین شورای

نظارت تا بزرگداشت از قربانیان. انتخاب این تاریخ علاوه توهین بزرگ به قربانیان و بازماندگان قربانیان جنگهای سالهای نود میلادی بخصوص قربانیان قتل عام افشارمیباشد. منزه نگهداشتن پستهای حکومت و لیست کاندیداتوری پارلمان از متهمین پیش شرط تطبیق عدالت انتقالی میباشد. باید اذعان داشت که ترکیب نخستین کابینه اداره انتقالی در کنفرانس بن تعیین شده بود و آقای کرزی در آن نقشی نداشت. ولی مسوولیت مقررری های بعدی متهمین در حساس ترین کرسی ها طی سالهای قبل و بعد از انتخاب آقای کرزی بر ریاست جمهوری، مستقیماً بدوش رییس دولت میباشد. دلایل که آقای کرزی برای توجیه بی میلی خویش به عدالت انتقالی بکار برده است چون "مشکلات امنیتی" و "ارتباط متهمین با خارجیها" با ظفره رفتن ایشان از عدالت انتقالی بعبوض تخفیف، تشدید یافته اند. متهمین در ختم دوره ریاست جمهوری کرزی صدبرابر قویتر، متشکلاتر و پولدارتر از آغاز سال 2002 یعنی آوایل نصب ایشان در سمت ریاست اداره انتقالی اند. آنها از اصل آزادی بیان سواستفاد نموده و با پول خارجیها تلویزیون های شخصی دارند. آنها با سواستفاده از مقامهای حکومتی و پارلمانی شاهرگهای قاچاق مواد مخدره را در دست دارند. ایشان با استفاده از انارشی اقتصادی که کرزی تحت نام بازار آزاد عرضه نموده مافیای خون آشام اقتصادی را ایجاد و اقتصادکشور را جرمی و مردم- ستیز ساخته اند. یکی از آنها دشت لیلی را در روز روشن با بولدوزر از اجساد قربانیان خالی نمود و با سکوت مدافعین دروغین حقوق بشر استقبالی شد. متهمین اکنون به تهدید جدی برای ترقی کشور مبدل شده اند. ایشان با این وصف از کرزی ممنون نیستند بلکه ویرا مسوول خرابی امنیت و اضافه روی خارجیها میدانند. ایشان در شمال کشور با طالبان همکاری میکنند. متهمین اکنون با هزاران رشته با دشمنان رنگارنگ افغانستان ارتباط برقرار نموده برای به آتش کشاندن مجدد وطن آمادگی میگیرند. آیا این وضع تا حدودی محصول پالیسی جانبدارانه کرزی از ایشان نیست؟ قربانیان با اعتقاد به پیروزی عدالت به آینده مینگرند و منتظر روزی اند که افغانستان بهشت جنایتکاران نباشد. البته قضاوت قربانیان جنایات سه دهه اخیر برای کرزی مطرح نیست. آیا گاهی هم آقای رییس جمهوری به قضاوت نسلهای آینده و تاریخ فکر کرده اند؟

"کمیته حقوق بشر فارو"